عنوان مقاله:

تدوین الگوی توسعه حمل و نقل محور (TOD) با ملاحضه ساختار کلان شهری (مورد: تبریز)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای, دوره 10, شماره 39 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

آرزو کریمی رهنما – دانشجوی دکتری شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، تبریز، ایران

مهسا فرامرزی – استادیار، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری،واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی ، تبریز، ایران

سیروس جمالی – استادیار، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری،واحد تبریز، دانشگاه اَزاد اسلامی ، تبریز، ایران

داریوش ستارزاده – استادیار، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، تدوین و ارائه مدل توسعه حمل و نقل محور در شهر تبریز، با توجه به ساختار کلان این شهر است. بر این اساس، جهت جمعآوری دادههای مورد نیاز، از تعداد ۲۵ استاد و کارشناس در حوزه حمل و نقل و توسعه شهری، مصاحبههای عمیق به عمل آمد و تعداد ۲۸۰ کد اولیه به دست آمد که پس از غربالگری و کدگذاری محوری، مقولههای ساخته شده شامل ۶ مقوله اصلی با ۲۱ زیر مقوله شدند. بر این اساس، عوامل علی، پنج مقوله «عدم وجود طرح انسانی در طراحی محیط و بیتوجهی به دسترسی اقشار مختلف اجتماعی به مراکز حمل و نقل» ، «لزوم رونق اقتصادی، رقابتپذیری و صرفهجوییهای ناشی از مقیاس مناطق شهری» «تهیه طرح اختصاصی-بومی و توسعه حمل و نقل محور پایدار»، «آلودگی هوای شهری و لزوم پالایش آن»، از مفاهیم اولیه در توسعه حمل و نقل محور استخراج گردید. در رابطه با راهبردها، مقولههای سطح اول «ایجاد مجتمعهای ایستگاهی و اختلاط کاربریها»، «طراحی انسانمحور با ملاحضه بافت شهری»، «بکارگیری نوینترین سیستمهای حمل و نقل شهری» و «زیباسازی و ایجاد فضاهای جذاب شهری» نوینترین سیستمهای حمل و نقل شهری» و «زیباسازی و ایجاد فضاهای جذاب شهری» شناسایی گردیدند.

كلمات كليدى:

توسعه حمل و نقل محور, ساختار شهری, توسعه شهری, گراند تئوری, تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1393179

